

Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda realitzada el dia 2 de novembre de 2016. Comença la reunió a les 10 hores i 10 minuts. Presideix el diputat senyor Jorge Bellver Casaña. Reunió número 13/I.

El senyor president:

Anem a mamprendre la sessió d'esta comissió d'economia per a debatre la proposta de llei de pressupostos per a l'any 2017 i abans de mamprendre, senyora secretària, si vol passar llista per vore si n'hi ha quòrum...

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

La senyora secretària:

N'hi ha quòrum.

El senyor president:

Moltes gràcies.

I explicar que el fet que n'hi hagen tantes..., *(veus)* per favor! Explicar que el fet que n'hi hagen tantes substitucions és perquè en esta comissió d'economia doncs no participen..., sí? *(Veus)* Ah! Val, ho arreglem. Explicar, com els deia... per favor! Senyories, ordre! Explicar-los que el fet que n'hi hagen tantes substitucions és perquè en esta comissió, que és la comissió d'economia que té uns membres fixos i estables, en este cas les compareixences cada grup parlamentari ajusta el que són els membres i la composició d'esta comissió a la consellera o conselleria que està intervenint.

Abans de demanar-li a la senyora vicepresidenta que passe per a explicar la seua proposta de pressupostos, dir-los si s'hi ha alguna puntualització que fer a l'acta i, si no, la donaríem per aprovada. Doncs si no n'hi ha res donem per aprovada l'acta de la reunió anterior. I ara ja mamprenem amb les compareixences dels membres del Consell per a informar del Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2017. I en este cas ho fem mamprenent amb la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives. *(Pausa)*

Senyories, abans de mamprendre, recordar-los també a tots vostés que, d'acord amb la mesa i amb els portaveus de tots els grups parlamentaris, l'exposició oral del conseller serà per un temps de trenta minuts. La intervenció dels representants dels grups parlamentaris serà de deu minuts. Després n'hi haurà un torn de contestació a les qüestions plantejades pels grups parlamentaris per part de la vicepresidenta de quinze minuts i per a possibles rèpliques, com vostés també coneixen, tindrem cinc minuts.

Compareixença de la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2017 pel que fa a la seua conselleria

El senyor president:

Així que, senyora vicepresidenta, quan vosté vullga jo marcaré en deu minuts *(inintel·ligible)* ... la Junta de Portaveus però continuarem amb total naturalitat. *(Se sent una veu que diu: «Tindrem un poquet d'indulgència perquè jo he intentat retallar però los cuarenta no me los quita nadie.»)*

Molt bé, doncs quan vullga, senyora vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Bon dia, senyories.

Gràcies, senyor Bellver.

Vaig a intentar exposar, explicar, que no recitar, els pressupostos que vostés segur que ja han estudiat. Vaig a intentar fer-ho en trenta minuts però ja saben vostés que este govern no és expert en retallades, així que s'ha quedat un peliu més llarg dels trenta minuts. Els demane indulgència sobretot a la mesa.

Este és el segon any que comparec per a explicar els pressupostos. Un pressupost, senyories, que per primera volta en la història supera la xifra simbòlica de 1.000 milions d'euros. Concretament, 1.048.035.950 euros. Estem parlant, senyories, d'una proposta de pressupost que implica un augment del 7,1% respecte del pressupost del 2016, que va ser de 17% més respecte de l'últim de l'antic govern del Partit Popular. Si acumulem estos dos increments, estem parlant d'un augment del 24,1% en només dos anys, una xifra que, convindran amb mi, és molt indicativa de quines són les prioritats d'este govern de La Generalitat.

Però, a més, este 7,1% suposa el major increment de les polítiques socials del conjunt del Consell. 70 milions d'euros que es destinaran a la millora de les polítiques socials i, per tant, a la millora de la qualitat de vida de milers de valencianes i valencians. I si m'apuren, de tota la societat, perquè una societat que cuida de la gent més vulnerable, de la gent que més necessita tindre la protecció dels serveis públics i de la garantia dels seus drets, és una societat millor en el seu conjunt.

Parlem a més d'una millora que, amb totes les dificultats que ens hem trobat per la ruïna en diferit que hem heretat, ja han pogut experimentar en la millora de la qualitat de vida de milers i milers de ciutadans i ciutadanes que, com a conseqüència de l'aplicació de les polítiques de l'Acord del Botànic, han vist millorat la seua vida.

L'Acord del Botànic, pla marc de l'acció de govern, situa com a prioritat del Consell les polítiques públiques destinades a rescatar persones. En una situació d'emergència social, que no se'n escapa, les polítiques socials tenen com a objectiu a

curt termini que ningú es despenge de la xarxa de protecció, de la xarxa pública, i a mitjà i llarg termini la transformació social cap a una societat més inclusiva, més justa i que garantisca la igualtat d'oportunitats entre homes i dones.

El present projecte de pressupostos tanca definitivament les polítiques de retallades socials i la mercantilització dels serveis públics que caracteritzaven l'antic govern i articula una transició amable cap a un model de societat inclusiva i de garantia de compliment dels drets socials de totes les persones, particularment com dic aquelles més vulnerables, les que més necessiten d'uns poders públics que vetlen pel seu benestar. La que més ens necessiten a tots nosaltres.

El pressupost que presente, a banda de concretar les mesures i accions de l'acord del Botànic pròpies de les competències de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, també incorpora accions per garantir la regeneració democràtica i la lluita contra la corrupció. Per això apostem per un model de concursos públics per la concessió d'ajudes públiques, la incorporació de clàusules socials i clàusules antimonopoli en la contractació pública o l'augment de la plantilla de la inspecció.

I tot això tenint en l'horitzó el disseny de polítiques públiques que ens permet caminar cap al nou model productiu on la societat de cuidar-nos i els nous usos de temps són un pilar fonamental. Però, no podem obviar que, malgrat l'esforç pressupostari i la reforma fiscal progressiva, necessitem un finançament just i un finançament constitucional per garantir la millora dels serveis públics i engegar polítiques transversals de desmercantilització.

Este pressupost, a més, i en allò que respecta a les polítiques socials, consolida la transició d'un model assistencial on els drets estaven subjectes a la disponibilitat pressupostària, a un model constitucional d'estat social on els drets estan garantits per l'administració. I això, senyories, no és poesia. Les decisions polítiques es plasmen en els pressupostos i per això, vull destacar que les prestacions de la renda garantida de ciutadania, les de persones en situació de dependència, les ajudes a dones víctimes de violència de gènere i les prestacions econòmiques per acolliment familiar –família educadora i extensa– són crèdits ampliables per garantir així els drets de totes les persones. Per garantir que primer està el dret i després el pressupost.

Els done una dada inicial que demostra este impuls de què parlem. Deia al principi que per primera vegada superem els 1.000 milions d'euros. Però n'hi ha una altra dada més significativa, perquè es relaciona amb les persones i no amb el conjunt de les xifres: per primera volta haurem superat la inversió de 200 euros per habitant en polítiques socials, acostant-nos així a comunitats molt millor tractades per l'actual sistema de finançament autonòmic que castiga, com saben, al poble valencià i que l'actual Govern d'Espanya es nega a canviar.

Els pose només un parell d'elements de comparació: Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives de la Generalitat valenciana per a 2017, 210 euros per habitant; Conselleria d'Igualtat i Polítiques Socials de la Junta de Andalusia 2016, 216 euros per habitant; Conselleria de Polítiques Socials i Família de la Comunitat de Madrid per a 2016, 229 euros per habitant.

Senyories, com que vostés ja tenen des de fa uns dies la proposta de pressupostos i l'han pogut estudiar, no els avoriré amb l'exposició detallada de les xifres, sinó que intentaré explicar els grans trets que han inspirat esta proposta.

El primer d'eixos grans principis inspiradors és el diàleg i el consens. Per això esta proposta incorpora resolucions aprovades per esta cambra i també les aportacions que en el procés d'elaboració de la llei ens han fet arribar els diferents grups parlamentaris però, especialment, els que donen suport al Consell en el marc de l'Acord del Botànic. Vull agrair, particularment, les del Grup Parlamentari de Podem que, sense estar en el Consell, ha participat aportant idees i propostes a este projecte.

Començaré l'exposició de les qüestions més significatives del pressupost destacant l'important creixement del capítol I perquè, a més de complir amb els acords retributius aconseguits amb la representació sindical, dóna resposta a algunes de les necessitats històriques de la conselleria en matèria de personal. Els posaré alguns exemples.

Quan ens vam fer càrrec de la conselleria el servei d'inspecció comptava amb set inspectors i inspectores per a tota la Comunitat, molt lluny dels que en funció de la llei i en número d'habitants ens corresponien. Un dels primers compromisos va ser el d'augmentar la dotació del servei d'inspecció per poder portar a terme el control rutinari en la xarxa de centres. Per a començar es van poder rescatar dos llocs que estaven realitzant altres funcions, passant a comptar amb nou llocs d'inspecció.

Però este número continua sent totalment insuficient i així s'ha posat de manifest moltes vegades. Amb el pressupost de 2017 s'incrementarà la plantilla actual en deu places més, en total dènou. Amb esta xifra, senyories, per primera volta complirem amb la ràtio establida per llei i també amb la resolució aprovada per Les Corts en el passat debat de política general. M'agradaria també aprofitar per a corregir una errada en la compareixença de l'any passat. Jo els vaig parlar de vint-i-set inspectors per a complir la llei. Va ser un error, són dènou o vint, dependent si arrodonim a cinc milions d'habitants en la nostra comunitat.

D'altra banda, l'encomanda de gestió que s'havia fet a l'IVAS per a gestionar la dependència suposava la contractació de quaranta persones amb càrrec al capítol II del programa corresponent. Eixa comanda es va deixar de fer i es consolidà amb quaranta places funcionaries en 2016, però també enguany s'ha previst altres quaranta places, de les quaranta persones que queden de l'IVAS assumint eixes funcions de dependència, amb la qual cosa se cobriran amb places funcionaries dotant de major estabilitat la plantilla.

D'altra banda, hi ha un increment de la creació neta d'ocupació pública, perquè estos quaranta treballadors i treballadores no se n'aniran al carrer sinó que seguiran en l'IVAS exercint altres funcions. Entre altres, la necessària d'implantació del nou model de tuteles que iniciarem durant este any i a la qual em referiré posteriorment.

No és l'única mesura que explica l'increment del capítol I. N'hi ha una que m'atreviria a qualificar de justícia històrica. Procedirem a reclassificar totes les places dels serveis territorials i dels centres ampliant la jornada de 36,15 a 38,45

hores setmanals, cosa que implica una equiparació salarial amb la resta de personal funcionari dels servicis centrals. Així posarem fi a una discriminació molt antiga que patia un col·lectiu d'aproximadament 1.800 persones altament feminitzat i amb una forta pressió assistencial.

Quan parlem, senyories, de lluitar contra la feminització de la pobresa i d'eliminar la bretxa salarial entre dones i homes, parlem de mesures com les que acabe d'explicar. Es tracta d'anar suprimint les xicotetes barreres invisibles, subtils, que generen desigualtats i que són pràcticament imperceptibles. Amb esta ampliació de l'horari, a més de fer justícia, es millorarà el servici i s'evitaria la rotació de personal i la falta de cobertura d'alguns llocs que fins ara estaven pitjor classificats.

El pressupost que correspon a la Secretaria Autonòmica d'Inclusió i de l'Agència Valenciana d'Igualtat, és de 201 milions d'euros distribuïts en quatre programes corresponents a les quatre direccions generals que té adscrites. Saben vostés que abans n'eren tres en haver-se incorporat la Direcció General d'Infància i Adolescència, de nova creació.

Dins d'esta secretaria autonòmica es troba l'Institut Valencià de la Joventut Generalitat Jove que s'ha marcat entre les seues prioritats d'actuació el programa de garantia juvenil Jove Oportunitat. Este programa, destinat a joves sense formació acadèmica bàsica ni experiència laboral, es durà a terme en 2017 en quaranta pobles i ciutats i incrementa el pressupost de 326 mil euros a 653 mil euros.

Per a fomentar la participació de la gent jove incorporem dos línies d'actuacions noves basades en la inclusió social i la participació juvenil com a eina de cohesió i convivència. D'una banda 800 mil euros destinats a ajudes a entitats locals perquè puguen dur a terme programes joves basats en l'oci educatiu com a eina per a combatre les desigualtats, la transmissió generacional de l'empobriment i generar cohesió social. I d'altra banda 200 mil euros per a entitats i associacions juvenils a través del procediment de concurrència competitiva.

També, voldria destacar que n'hi ha una partida de 300.000 euros reservada a les obres de reforma integral de l'edifici del carrer Colom 80, de València, que es convertirà en la seua central (*algú tus*) de l'Ivaj.

Pel que fa a la Direcció General de l'Institut Valencià de les Dones i per la Igualtat de Gènere, compta amb un pressupost pràcticament de 17,5 milions d'euros, és a dir, 2,5 milions més que enguany, una pujada del 17%. Una gran part d'este pressupost –com vostés saben– es destina a les despeses de gestió dels servicis i centres posats a disposició de l'atenció de les dones, especialment aquelles que són víctimes de violència de gènere o que es troben en situació o en risc d'exclusió.

Estem parlant dels cinc centres Dona 24 Hores, que inclouen el nou centre de Torrevella; el centre d'acollida de Campanar; el centre d'emergència d'Alacant; i els tres centres de recuperació integral per a dones víctimes de violència.

A més, s'inclou la nova licitació de contractes de gestió de servici públic per mitjà de concert de cent huitanta-quatre places. Vullc detindre'm una miqueta en este punt.

Voldria aprofitar per a explicar que tenim com a objectiu revertir el sistema assistencial consolidat en les últimes dècades per a convertir-lo en un sistema de protecció a les dones víctimes de violència, que siga garant de les llibertats i drets que els correspon per condició de ser víctima, a elles i a les persones que tenen al seu càrrec. Per això estem actualitzant i millorant l'ordre que regula la Xarxa Pública d'Atenció Social Integral per a víctimes de violència de gènere, per a donar-los una atenció més especialitzada i, sobretot, més humana.

També, vullc exposar que el servei Infodona es prestarà en 2017 per una nova xarxa d'agents d'igualtat que serà un element actiu i rellevant com a servei de proximitat i d'atenció, no sols treballarà en la promoció de la igualtat entre homes i dones sinó que també disposarà de les eines necessàries per a previndre, detectar i atendre els casos de violència de gènere que puguen sorgir en el seu àmbit. Es tracta, senyories, de prestar des de l'àmbit públic un servei públic que treballa per la igualtat, i de fer-ho amb proximitat i facilitat d'accés.

Per això, a través d'una nova línia de subvenció nominativa, seran els ajuntaments els que s'encarregaran de prestar el servici, i per mitjà de la contractació d'una agent d'igualtat, o d'un agent d'igualtat, que promoga i integre la igualtat (*algú tus*) en les polítiques municipals.

Es tracta d'un canvi que suposa la reversió d'un servei que estava privatitzat fins ara i que nosaltres volem municipalitzar donant major cobertura territorial i duplicant el nombre d'agents d'igualtat, que passaran de trenta-dos a més de setanta.

Esta línia compta amb 1,9 milions d'euros, un cost semblant en l'actual contracte, xifra que demostra que els servicis públics ofereixen bons servicis, eficaços i rendibles econòmicament.

Tots els estudis, senyories –com vostés saben–, diuen que la pobresa té nom de dona. Les situacions d'empobriment i d'exclusió social són molt superiors en les dones que en els hòmens. Tots els dies veiem actuacions injustes i colpidores que ens avergonyixen, però també trobem mostres de solidaritat i de treball d'entitats i de col·lectius que reconforten la nostra condició humana. Per això la concessió d'ajudes a entitats sense ànim de lucre per a realitzar programes dirigits a dones en situació o en risc d'exclusió augmenta quasi un 9%.

Però n'hi ha una realitat que ens degrada socialment –sí, la n'hi ha– i és la violència de gènere, que constituïx probablement l'expressió més grollera de les relacions de dominació. Per això, no ens cansarem de dir a les dones víctimes que no només no estan soles sinó que tenen al conjunt de la societat al seu costat, i als agressors que no tenen cabuda entre nosaltres, que anem a per ells.

Precisament per això considerem com a crèdits ampliables, per primera vegada, els fons d'emergència contra la violència de gènere i els fons d'indemnització per causa de mort per violència sobre la dona.

També té la consideració de crèdit ampliable la línia d'ajudes a les dones víctimes de violència de gènere finançada pel Ministeri de Sanitat, Servicis socials i Igualtat que, per cert, augmenta i passa a tindre 600.000 euros inicialment en

compte dels 500.000 d'enguany; és a dir, un increment del 20%. I els recorde que quan vam arribar a este govern la línia tenia pressupostats 338.000 euros, i en menys de dos anys pràcticament hem doblat la quantitat pressupostada.

També, fem un esforç molt important en les inversions, que passen de 421.000 euros a 820.000, un 94% més, tant per a reforma com per a equipament dels centres.

La Direcció General d'Inclusió Social incrementa el pressupost un 8,32% i sobrepassa els 61 milions d'euros.

Cal recordar que la gestió de la renda garantida de ciutadania i les pensions assistencials han passat a dur-se a terme des d'esta direcció general des de l'estiu passat, perquè considerem que la renda és l'eina més eficaç per a la inclusió de les persones que la necessiten.

Per eixe motiu, el capítol IV passa de 12,7 milions enguany a 56,98 milions d'euros perquè s'incorpora a este programa la gestió de la renda i les pensions assistencials, que anteriorment corresponien al programa de serveis socials. En particular, l'augment dedicat a les prestacions de la renda és més d'1.750.000 euros, un increment del 4,5% respecte al 2016.

Com ja saben vostés, este Consell està preparant una nova llei que substituirà l'actual i que convertirà la renda en l'eina integral d'inclusió, en un instrument únic que canalitzarà el conjunt d'ajudes que fomenten la cohesió i lluiten contra l'exclusió social.

Durant el procés de transició entre les dos lleis, i mentre no s'unifiquen totes les ajudes, es mantenen les ajudes per a combatre l'empobriment energètic i l'empobriment infantil, dos situacions incompatibles amb la dignitat humana.

A més, també saben les seues senyories que les prestacions de l'actual renda tenen la consideració de crèdits ampliables, d'acord amb la consideració de dret subjectiu que atorguem a esta prestació, perquè l'exercici d'un dret no pot estar subjecte a la disponibilitat pressupostària.

D'altra banda, parant també la mirada en les persones migrants, les que per qualsevol motiu han hagut d'abandonar les seues llars i viuen entre nosaltres, hem reforçat el pressupost de les agències AMICS, que ja s'havia iniciat enguany amb un increment del 32% i que augmentarà en 2017 en quasi un 95%, arribant al 1.800.000 euros. *(Soroll de papers)*

Com ja saben, es modificarà la denominació d'estes agències per a adaptar-la a la nova realitat social que requereix d'una visió integral i multidimensional de les migracions passant a ser Oficines d'Atenció a Persones Migrades. Amb la reestructuració i reconceptualització de la xarxa prestarem atenció als diferents processos migratoris i les seues tipologies, tant la població migrant com a les persones refugiades, asilades i desplaçades.

Per a atendre les persones o unitats familiars que es troben en situació de vulnerabilitat comptem amb els programes d'acció comunitària, amb què se subvencionen projectes dirigits a la cobertura de les necessitats bàsiques i a la intervenció psicosocial per a afavorir l'emancipació, l'autonomia personal i la inclusió social i laboral, una línia que ja havíem millorat per a enguany amb un augment del 83,7% fins a 2

milions d'euros, però que en 2017 tornarem a incrementar aproximadament en un 25% per a donar cabuda a la participació de les entitats locals, disposant d'un total de 2,5 milions d'euros.

Com és normal, un dels objectius polítics prioritaris d'esta direcció general és generar inclusió, cohesió social i donar instruments que permeten que les persones en exclusió o en risc d'estar-ho puguen dur endavant un projecte de vida autònom. Per això impulem els itineraris integrats d'inserció sociolaboral, dirigits a la inclusió activa de persones en situació d'exclusió. Açò ens permetrà la intervenció en els barris inclusius i zones més vulnerables dels municipis donant suport als equips dels serveis socials. Comptem amb 5,5 milions d'euros, un 29,19% més, i es desenvolupen en el marc del Programa operatiu del fons social europeu amb un 50% de cofinançament.

Per cert, senyories, que ens hem de felicitar perquè, després de molts anys d'estar a la cua de tantes i tantes coses, la Comunitat Valenciana ha sigut pionera perquè ha sigut la primera comunitat autònoma a posar en marxa la part corresponent a la inclusió social d'estos programes operatius, ha sigut la primera comunitat autònoma en tot Espanya. La visió que tenien a Europa de la nostra comunitat, poc a poc, comença a canviar.

Com vostés saben, el passat 4 d'agost es va publicar un decret pel qual es creava la Direcció General d'Infància i Adolescència, donant així compliment a diferents reivindicacions i peticions de múltiples organismes de defensa dels drets dels xiquets i xiquetes, entre ells, per exemple, UNICEF, que demanaven un tractament d'estes persones no com a menors sinó com a ciutadanes i ciutadans posseïdors de drets.

Esta nova direcció general compta amb un pressupost de més de 119 milions d'euros. Una gran part del pressupost està destinada a la gestió i manteniment dels distints tipus de centre que es gestionen: d'acollida, de recepció, d'emancipació, de reeducació, de convivència, i també als diferents contractes de serveis d'intervencions tècniques en acolliment, serveis d'atenció psicològica de menors, mesures judicials en medi obert i gestió dels punts de trobada familiar.

Una part molt important de l'augment d'este capítol es destinarà a millorar les ràtios i la capacitació dels professionals permetent una atenció ajustada a les necessitats dels xiquets i xiquetes en acolliment residencial.

També voldria destacar de manera especial, pel seu increment, el finançament dels centres de dia per a persones menors d'edat amb 4,48 milions d'euros. Tinguen en compte que els centres de dia són aquells que afavorixen la prevenció perquè els xiquets no acaben en un centre residencial, pal·liant en gran manera la desigualtat que existia entre els centres que provenien de contracte o aquells que provenien de concert. Els programes d'emancipació i autonomia personal augmenten el seu pressupost en més d'un 67%.

El finançament dels serveis especialitzats d'atenció a les famílies, el SEAFI, compta amb 3,67 milions, augmentant 1,16 milions, un 46%, situant-se en els nivells més alts dels cinc últims anys i demostrant el compromís del Consell amb les famílies i els infants.

Podem dir que hem revertit les retallades de l'any 2011 al 2015 i ens hem situat ja en uns marges que ens poden permetre afirmar que hem acabat amb les retallades dels últims anys.

En 2017 se supera el milió d'euros comptant amb una inversió en funcionament dels centres del 16,62%, reafirmant l'aposta pel municipalisme que impregna l'acció política de la conselleria.

Com vostés saben, és un objectiu prioritari en les polítiques per a les xiquetes i els xiquets que estan sota la tutela de La Generalitat contribuir a la seua desinstitucionalització. Per tant, és molt important impulsar accions que contribuïsquen que cap xiquet ni cap xiqueta estiga sense família.

Per això, també, les prestacions econòmiques individualitzades per acolliment familiar s'han revisat per a millorar l'atenció que mereixen les famílies.

La proposta que volem sotmetre a la seua aprovació, si així ho consideren, seria: en la família educadora hem minorat la línia de subvenció en 795.000 euros perquè s'ha creat una nova línia destinada als acolliments especialitzats que en 2016 estaven inclosos en la línia «família educadora».

Amb la dotació per a 2017, que ascendeix a 2,6 milions, es cobreix la totalitat dels acolliments en família educadora que estan vigents en 2016 i es podrien ampliar en 164 acolliments nous.

Als acolliments d'urgència es destinaran quasi un milió d'euros, la qual cosa suposa un augment del 25%.

Pugen les ajudes a les famílies que acullen un xiquet o xiqueta en un 6% i a les famílies que puguen acollir dos o més menors, o més, en un 26%. Este increment és conseqüència de la desaparició de les minoracions amb què el govern antic castigava inexplicablement a les famílies que acollien més d'un xiquet o una xiqueta.

A més, vullc recordar que, a banda de tindre també la consideració de crèdits ampliables, per primera volta en la història, les ajudes a les famílies acollidores s'han equiparat, perben la mateixa quantitat les educadores que les extenses, són inembargables, i la prestació no s'ha de renovar mentre es mantinga la situació que la genera.

En resum, un pressupost que cuida dels nostres xiquets i xiquetes i que valora com correspon la solidaritat de moltes famílies que practiquen l'acolliment familiar.

Acabe esta primera part referint-me a la Direcció General de l'Agència Valenciana d'Igualtat en la Diversitat que augmenta el pressupost un 32%, situant-se en més de tres milions d'euros.

Una gran part del pressupost està destinada a l'impuls de les estratègies valencianes per la igualtat i inclusió del poble gitano i per la igualtat de tracte, la no-discriminació i prevenció dels delictes d'odi, particularment contra les persones amb diversitat funcional, que és el col·lectiu més agredit, a distints àmbits de formació i campanyes de sensibilització, als títols de famílies nombroses i monoparentals i a la posada en marxa del servei d'atenció LGTBI, entre altres accions.

Ressaltar en este capítol els programes d'igualtat i inclusió del poble gitano, que passen de quasi 900.000 mil euros a 1.021.000, un 36% més. Amb açò es reforça la dotació per a projectes que realitzen les entitats, s'augmenten les assignacions als ajuntaments, s'inclou un conveni amb la Fundació Secretariat Gitano per a cofinançar el Programa operatiu d'inclusió social i economia social del fons social europeu i un altre amb la Universitat d'Alacant per a posar en marxa la càtedra del poble gitano.

En resum, s'aposta per un increment de les polítiques destinades a la visibilització dels valencianes i valencianes que moltes voltes no veiem perquè ni tan sols els mirem.

D'altra banda, també augmentem de manera molt notable les línies de famílies que passen de 275.000 a 400.000 euros; de famílies, senyories, i no de família, perquè si la nostra societat és diversa també ho són les nostres famílies.

I, per tant, el suport del govern del botànic a les famílies i la lluita contra la feminització de l'empobriment es pot constatar amb fets. Vullc destacar, entre altres, l'equiparació dels beneficis fiscals i deducció de l'IRPF autonòmic de les famílies nombroses i les monoparentals.

Segons un informe «Més soles que mai», de Save the Children, un 54% dels xiquets i les xiquetes de famílies monoparentals viuen en situació d'empobriment o risc d'exclusió social. (*Soroll de papers*)

Mesures com esta que els estic contant, o el programa de 700.000 euros d'oci educatiu, entre altres, busquen trencar amb la transmissió generacional de les situacions de pobresa.

Per a completar les accions polítiques d'esta nova direcció general, les dos línies introduïdes en l'any 2016 es reforcen en 2017: la de programes per a la igualtat del col·lectiu LGTBI es duplica; i la de programes d'igualtat de tracte i no-discriminació augmenta quasi un 60%.

A continuació, em referiré a la Secretaria Autonòmica de Serveis Socials i Autonomia Personal que, amb un pressupost de vora 810 milions d'euros, dirigix la seua acció política a la recuperació dels drets socials de la ciutadania i a l'enfortiment de la xarxa pública per a garantir l'exercici d'estos drets. Este enfortiment es reflectix en l'increment de finançament dels servicis socials d'atenció primària que, lluny de desaparèixer, com pretenia l'antic govern amb la llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, primer paralitzada per un decret llei impulsat pel nou Consell i validat per esta cambra, i després anul·lada pels tribunals, es veuran incrementats, dotant d'un major finançament als municipis per a la contractació de professionals dirigits a crear equips multidisciplinars de base.

L'objectiu d'este increment progressiu del finançament va dirigit a la conformació progressiva d'un model de servicis socials dirigit a l'atenció de les persones des de la proximitat. D'esta manera es pot abordar cada situació de manera personalitzada i es pot realitzar la intervenció necessària en l'entorn de la persona i amb la intensitat requerida, evitant així la institucionalització o victimització secundària per falta d'intervenció primària.

Pel que fa al sistema de promoció de l'autonomia personal i de l'atenció a les persones en situació de dependència, s'introdueixen en la llei de pressupostos una sèrie de mesures dirigides a pal·liar la greu situació en què es troben les persones per falta de recursos públics per a la seua atenció.

Com saben les seues senyories, milers de persones es troben des de fa anys en llista d'espera. Es tracta d'un gran nombre de persones que no tenen l'atenció que necessiten per manca de recursos a la xarxa pública. Les mesures que hem incorporat a la llei de pressupostos formen part d'un pla que vol emprendre una reforma essencial tendent a reforçar el paper dels centres de titularitat pública, construint nous centres basats en un nou model centrat en la persona i no pensant en el negoci.

En esta línia tenim pressupostades una residència per a persones majors a Sant Mateu, la residència per a persones amb diversitat funcional intel·lectual Caixa Ontinyent, amb 40 places; el centre específic per a persones amb malaltia mental i Centre de Dia Mossén Cirilo a Alcoi; el Centre de Dia La Xara a Dénia, de 40 places.

Però, a més, concertarem 547 noves places municipals residencials i 137 en centres de dia per a persones majors. Per això s'incrementa un 11% el pressupost per a finançar el programa d'inversions en gent major.

També introduïm canvis essencials en el model de gestió pel que fa als centres gestionats per la iniciativa privada. I, a més, incorporem el concert social perquè les entitats sense ànim de lucre posen a disposició de l'administració les places que posseïxen en els seus centres, reforçant aixina la xarxa d'atenció per a les persones.

S'introdueix l'increment o millora de les prestacions per a l'atenció residencial en aquells casos en què una persona no puga accedir a una plaça pública perquè l'administració li puga prestar este servei. Amb aquesta mesura del pla, aconseguirem evitar que les persones en situació de dependència, que necessiten una solució residencial, acaben els seus dies al seu domicili sense l'atenció necessària per falta de xarxa pública, cosa que succeïa amb l'anterior govern. Es tracta, senyories, d'una transformació profunda que assentarà les bases d'un canvi de model en el sistema d'atenció residencial de la gent gran.

L'altre gran àmbit d'actuació en esta secretaria autonòmica és el de l'atenció a les persones amb diversitat funcional. A les actuacions en este terreny dediquem dos-cents quinze milions d'euros, una pujada d'un 8,2%.

Una de les inversions més potents en este àmbit és la que dedicarem a fer front a les despeses de funcionament dels centres propis i les despeses plurianuals derivades de contractes vigents. En concret, vora trenta-tres milions d'euros que, entre altres coses, atendran al concert de cent noves places d'atenció residencial destinades a l'atenció de persones amb trastorn mental greu. Es tracta d'un concert que permetrà anar configurant una xarxa d'atenció a la salut mental de dret subjectiu i transparent que fins ara no ha existit. Un concert que l'antic govern va paraitzar fa ja més de deu anys i que ha provocat tot un seguit d'irregularitats en la gestió o disposició de places per a les persones amb trastorn mental greu. Amb aquest concert i altra sèrie de mesures

posarem la primera pedra per a la creació d'un sistema d'atenció a les persones amb trastorn mental greu, fins ara grans oblidades, i ho farem, a més, treballant conjuntament amb la conselleria de sanitat universal.

També, i per millorar el finançament de les entitats que desenvolupen programes per a la promoció de l'autonomia personal, s'incrementa la dotació més d'un 19%, i passa de 2,7 milions d'euros a 3,28, ja que la promoció de l'autonomia suposa la qualitat de vida de les persones i la prevenció de futures situacions de dependència. Ja saben que la guia que orienta la conselleria és el foment de l'autonomia personal enfront del model de dependència.

D'altra banda, per a l'enfortiment de la xarxa de recursos per a l'atenció a les persones amb diversitat funcional, la línia per al finançament dels centres i programes de les entitats locals s'ha incrementat en pràcticament dos milions d'euros, amb l'objecte de posar en funcionament tres centres nous – centre específic per a persones amb malaltia mental i centre de dia a Elx i un centre de dia a Paterna – i ampliar places en els centres que ja estan en funcionament. En total, es crearan 122 places noves. A més, la línia destinada al finançament del manteniment de centres per a persones amb diversitat funcional, que inclou també els centres per a persones amb malaltia mental, s'incrementarà en vora sis milions d'euros. D'esta manera garantim els crèdits necessaris per a les despeses de manteniment de tots els centres, calculant el cost per a tot l'any dels centres nous posats en funcionament ja en 2016 i ampliant el finançament de places en centres on, encara que hi ha demanda, no es financen totes les places autoritzades. Entre estos es troben quatre centres d'atenció primerenca – Elx, Vinaròs, Alacant i Utiel –; quatre vivendes assistides a Alacant, València i Gandia; un centre de rehabilitació i inserció social a Burjassot, i un centre de dia per a persones amb dany cerebral adquirit a València.

Finalment, pel que fa a l'Institut Valencià d'Acció Social, té un important increment del cent per cent, justificat perquè s'emprenge la construcció, reforma i equipament dels seus centres dependents en les tres províncies, i per a això comptarà amb un poc més de quatre milions d'euros. Amb este pressupost, podrà dur a terme una revisió i millora en profunditat de la majoria dels centres les instal·lacions dels quals han quedat obsoletes, incidint directament en la millora de la qualitat del servei prestat. A més d'estes inversions, que són absolutament necessàries per l'abandonament dels últims anys, entre els seus objectius està convertir l'actual Institut Valencià d'Acció Social en l'institut valencià d'acció social sanitària, per promoure l'atenció integral de les persones amb diversitat funcional –perdó, d'atenció social sanitària–. Este canvi de denominació, que porta implícit també un canvi conceptual profund, forma part del projecte de llei d'acompanyament.

El nou IVASS que impulsem assumirà l'exercici de la funció tutelar que les lleis atribueixen a La Generalitat en absència de familiars o quan estos no són considerats idonis, creant les unitats tutelars adequades per vetlar perquè estes persones amb limitació de les seues facultats o mancades de capacitat tinguen la mateixa protecció i l'assistència necessària perquè puguen gaudir dels seus drets plenament.

Potenciar, també, la inclusió social i la vida independent de les persones amb discapacitat intel·lectual que residixen en

entorns no comunitaris, traslladant-se a recursos emplaçats en la comunitat. Estem parlant, senyories, com vostés saben, de la promoció dels habitatges assistits –o tutelats, d'acord amb la terminologia més habitual–. Si abans parlàvem de la promoció de l'autonomia personal com a prevenció de la dependència, en este cas impulsem una vida en vivendes xicotetes, amb models de vida habituals, inserides en un entorn urbà habitual front al model residencial, entenent este com a últim recurs.

Per poder dur a terme estes actuacions, cal consolidar l'estructura organitzativa de l'IVASS i realitzar l'adequació imprescindible de les plantilles i infraestructures dels centres. Una part d'esta adequació ve donada per estes 40 persones, que ara mateixa estan en la conselleria, que ells ho compararan a la funció tutelar de l'IVASS.

Tant durant esta compareixença, senyories, com en unes altres ocasions en què he tingut ocasió d'exposar-ho, he pogut explicar la forta aposta per la municipalització dels serveis socials que estem impulsant. És una aposta per millorar l'atenció de les persones, per practicar una política de proximitat i agilitzar l'eficàcia en la gestió. I no es tracta d'una mera declaració, sinó que dediquem els recursos necessaris per dur a terme esta millora. Per això hem augmentat en més d'un 60% els recursos destinats al finançament dels serveis socials de les entitats locals, que passen dels pocs més de trenta-dos milions d'euros a més de cinquanta-dos propostats en el projecte de llei. Amb este fort increment, pretenem impulsar tant l'atenció primària, com l'atenció a la dependència a través dels serveis socials municipals.

Dins de les actuacions previstes per a persones majors, em centraré únicament, i molt breument, en el projecte «Queda't a prop», que vam presentar ara fa una setmana. Un projecte que respon a la voluntat política de reordenar el sector residencial per a gent gran, afavorint la proximitat a l'entorn, garantint la igualtat d'oportunitats per a persones i per a les empreses i col·laborant amb les entitats del tercer sector. Un projecte, a més, per posar ordre en un sector que va ser vist com un botí de guerra per part d'algunes empreses que, en connivència amb el poder polític, van fer de les necessitats vitals de les persones una terra de saqueig per als interessos estrictament lucratius. Parlem, senyories, com vostés ja saben, del model Blasco-Cotino, el model d'accessibilitat social que, al marge de les consideracions ètiques, va ser declarat en la seua aplicació il·legal per la Sentència 18/2016 del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

Per donar compliment a la sentència, però també per canviar eixe model pervers, el Consell va acordar el passat 28 d'octubre l'aprovació d'un nou contracte de servei i posada a disposició de la conselleria de 3.300 places en centres residencials per a persones majors, que té una consignació de més de 64 milions.

Però, a més, s'incrementa notablement la línia per a garantir el finançament de les residències i centres de dia de titularitat de les entitats locals que formen part de la xarxa de centres i serveis públics i concertats del sistema per a l'autonomia personal i d'atenció a la dependència. Amb això, com els dia, es possibilita la posada a disposició de la xarxa pública de 547 places residencials i 137 de dia.

Vull, en este punt, informar a les seues senyories que en este projecte de pressupostos incorporem la nova prestació

vinculada de garantia, amb l'objectiu de posar fi a la llista d'espera del servei d'atenció residencial. Amb fons propis de La Generalitat i de forma pionera, s'abordarà la implantació d'una «prestació de garantia» dirigida a persones, particularment de rendes baixes, que actualment no estaven ateses dins del sistema públic i que garantirà la total igualtat de condicions.

Finalment, la línia de subvenció destinada a despeses de manteniment de centres i serveis d'atenció a les persones majors de titularitat d'entitats sense ànim de lucre s'incrementa en un 7,95% per a homogeneïtzar el finançament de tots els centres –que incomprensiblement tenien finançaments diferents–, independentment de la seua titularitat, ara el preu/plaça/dia de residència passa de 52 a 53,3 euros. A més, s'integren en esta línia els centres d'alzheimer, que augmenten 50 places. En total, 31 milions d'euros. I també incrementem les inversions en centres, com ara les obres de millora o adequació de les residències de Benidorm i Torrent, la reforma integral de la d'Elda, la reforma integral per fases de la residència del Lledó a Castelló o l'adequació de les de Manises, Borriana, Velluters en València o Pintor Sala en Alcoi, entre altres.

Com veuen, senyories –estic acabant–, es fa un importantíssim esforç en l'atenció als nostres majors..., als nostres majors, perquè tinguen una vida digna, una vida que no es convertisca en el negoci i l'especulació d'alguns sense moral.

Vaig acabant, informant-los que el programa d'ordenació i prestacions de la dependència, amb una dotació de 247 milions d'euros, s'incrementa en 1,5 milions.

I he de dir també que, com a conseqüència de la indolència que durant anys hi ha hagut en esta matèria per part d'anteriors governs, es reserva una important quantia, quasi un milió d'euros, per a despeses derivades del pagament de sentències judicials.

Vull també recordar-los que les prestacions per dependència continuen tenint la consideració de crèdits ampliables i, per tant, la seua prestació no està subjecta a disponibilitat pressupostària, sinó que primer està el dret i, després, el pressupost ha d'adaptar-se a eixe dret.

Per altra banda, s'ha incorporat en l'articulat del projecte de llei que els ingressos sobrevinguts no previstos vinculats en origen a esta matèria, així com en el supòsit que l'estat aportara el 50% del finançament de la dependència a què li obliga la memòria econòmica de la llei, i que no està duent a terme des de fa anys, situant-se el finançament de l'estat en un 18% de mitjana a les comunitats autònomes, però a la Comunitat Valenciana castigant-la doblement, només transferint-nos un 12% dels fons, en eixe cas, òbviament, eixos diners que l'estat està obligat a pagar s'incorporarien a esta partida.

Acabe, ara sí, senyories. Este projecte de pressupostos que durant estos dies presentarem els diferents membres del Consell suposa la consolidació d'un canvi de rumb en les polítiques i en les prioritats polítiques per tal de millorar la qualitat de vida i el benestar dels valencians i valencianes.

Volem situar la Comunitat Valenciana en el mapa. Sí, però en el mapa de la gent honrada, en el mapa de la gent treballadora, que té un govern també honrat i treballador. Un govern

que ha passat de l'ocurrència a la planificació, de la mentida a l'avaluació i de la indolència a una política que almenys cuida de les persones i que cuida d'aquelles que més ho necessiten, que les rescata, i que ha passat d'una mala gestió a una gestió eficient i eficaç.

En el cas particular de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, continuem amb un vertader canvi de paradigma pel que fa a les polítiques socials, resituant les prioritats del nou govern respecte de l'antic: rescatant persones; passant de la mercantilització i l'arbitrarietat a la universalitat, el municipalisme, la garantia de drets i, per què no, intentant que les persones siguen un poquet més felices.

Moltes gràcies.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta, senyora María Sabina Escrig Monzó)

La senyora vicepresidenta:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

I, ara, anem a passar als torns dels grups. Comencem en el Grup Parlamentari Podemos-Podem i tenim la intervenció de dos diputades. ¿Qui comença? ¿La senyora Meco?

La senyora Meco Tébar:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltes gràcies, vicepresidenta, consellera.

Moltes gràcies per comparèixer, davant d'aquesta comissió, per a explicar-nos el projecte de les línies pressupostàries de la seua conselleria.

Comenzaré por compartir unas cuestiones que usted hablaba al inicio de su intervención en relación al incremento que sufría, efectivamente, su *conselleria* de un 7%, de esa barrera superada de los 1.000 millones y de este casi 24% en dos años. Esto debe decir que a nuestro grupo, a Podemos, le parece relevante, le alegra que realmente esta *conselleria* tenga una dotación presupuestaria necesaria y suficiente, por cuanto que una *macroconselleria*, permítame la expresión, como la que usted dirige, pues evidentemente necesita suficiente dotación para avanzar, usted lo apuntaba, en la consolidación de un modelo social, económico, del que estaba apartado nuestra Comunitat Valenciana en la lucha de un principio de igualdad también de oportunidades y que luche contra la pobreza y la exclusión, que la combata con líneas presupuestarias, aunque ya sabemos que en política las palabras están bien, pero si no van acompañadas de líneas presupuestarias pues evidentemente quedan lejos de tener cumplimiento.

Temas relevantes, como la infancia, la adolescencia, la inclusión, la dependencia, la diversidad y la igualdad, por el que luego le preguntará mi compañera Llum, para nosotros son

capítulos absolutamente relevantes y han constituido medidas concretas en el documento del Acuerdo del Botánico, en el que sí que hemos tenido directa participación. No tanto en estos presupuestos, como nos hubiera gustado.

Hemos tenido conocimiento de los datos concretos hace pocos días. Y, bueno, pues le agradecemos esta comparecencia explicativa, estamos estudiándolos con detalle y trabajaremos en las enmiendas correspondientes.

Dicho lo cual, permítame, sobre la base de algunas cuestiones que hemos visualizado en el presupuesto y algunas de las cuestiones que usted ha avanzado, pues preguntarle respecto de acciones a emprender por el Consell o dudas que nos surgen.

La primera tiene que ver con la renta garantizada ciudadana. Usted ha apuntado en varias ocasiones y compartimos que esa renta irá en sustitución de ayudas que hoy se mantienen, como la de la alimentación, la energía, el comedor escolar, agrupándolas en una sola prestación.

Queríamos saber exactamente para cuándo está previsto que esa ley, que ese anteproyecto pueda tener..., no, acción parlamentaria, y si en estos presupuestos se ajustando la renta garantizada a la subida del cobro del cien por cien del IPREM, como establece el Acuerdo del Botánico.

En el presupuesto hemos comprobado, efectivamente, que la partida de dependencia no sube respecto al año pasado, pero sí se espera esa colaboración de la que nos hablaba al final de su intervención del aporte del estado, un aporte que es menor, como ha dicho, en otras comunidades.

Yo le quería preguntar que, dado el escaso compromiso del gobierno del estado en la pasada legislatura hacia esta comunidad y las actuales circunstancias del apoyo del Partido Socialista al gobierno del señor Rajoy, y los recortes que están previstos que vengan, le pregunto: qué piensa hacer usted en el caso de que dicho compromiso no se convierta en realidad o se convierta demasiado tarde para quien tenga que ser beneficiaria de las ayudas que comportan la dependencia.

En materia de diversidad funcional, quería preguntarle por algunas cuestiones que aparecen y que no acierto a entender, no acierta mi grupo a entender y quisiera que nos clarificara.

Vemos que ha desaparecido los bonos de atención a la discapacidad mental crónica, que en 2016 tenía una consignación de 30.150 euros. Entiendo que esto tendrá alguna razón de ser. Me gustaría saber el por qué.

También hemos visto que baja la partida para prestaciones económicas individualizadas, aquellas que tienen prevista la eliminación de barreras arquitectónicas existentes en la vivienda. Queríamos saber por qué ha pasado de 8,7 a 6,7 millones.

También había una partida de estancias vacacionales que se reduce, de 1,1 pasa a 611.000 euros, y además se desvincula del IVAS. Igualmente querríamos saber por qué.

Y en la partida del IVAS hay un apartado llamado «finançament d'operacions corrents», que sufre un incremento